

Zebercet - (Yusuf Atılgan'ın "Anayurt Otel" Romanı) İçedönük

Karakter Hemen hiç dışarı çıkmaz; belli zamanlardaki rutin işlerini halleder etmez otele döner. Zebercet, yaşadığı yerdeki esnaflarla veya otelinde müşterileri ile iletişime geçmez. Doğduğundan beri hor görülen biri olarak insanları sevmez ve yalan söylemekten de çekinmez. Kendi yaşamında başardığı hiçbir şey yoktur. Sıkıcı ve asosyaldır. Yalnızdır kendi kendine konuşup, insanları öldürebilecek planlar yapmasıyla şizofreni olduğu da söylenebilir. Yastık, havlu gibi objelerle sevişmesi dışında, ortalıkçı kadına sürekli tecavüz etmesiyle de oldukça sapık ve sapkın bir portre çizmektedir.

Aktiviteler Günlük otel kayıt işleri dışında pek işi olmayan Zebercet'in başka bir rutin işi yoktur. Berbere gider, kendine bakım yapar, sokakta dolaşır, sonra yine otele geri döner. Arada sigara içer. Bir gün sokakta dolaşırken biriyle tanışır ve onunla sinemaya gitmeye karar verir. Başka bir şey yapmaya adeta mecali yoktur, yaşamı daha çok sevişmek ve uyumaktan ibarettir.

Kişiler Otele sürekli müşteri gelir. Gecikmeli Ankara treni ile gelen kadın, subay olduğunu söyleyen bir kişi, öğretmen çift gibi kişiler gelir giderler. Otelde çalışan ortalıkçı kadın(Zeynep) ile iletişimsiz birliktelikleri olur. İnsanlarla tuhaf bir etkileşim biçimi vardır. Ortada yoktur ama Faruk ve Rüstem hakkında sıkça anı konuşur.

ÖRNEK ANILAR

Başarısız Sevgiden yoksun büyüyen, hatta ana rahminden bile yedi ayda atıldığı söylenen Zebercet, yaşadığı psikolojik yıkımı insanlardan nefret ederek çıkarır. Dolayısıyla da hayatı boyunca başardığı hiçbir şey olmaz. Babasından miras kalan oteli dahi yönetmeyi başaramaz: "Birden doğruldu; zil çalıyordu. Gecenin bu vakti... Kısa kısa üç kere daha çaldı. Görmüyor muydu otelin KAPALI olduğunu? Bekledi. Ses yoktu. Yorganı üstüne çekip yattı; gözlerini kapadı."

Anlaşılmaz Zebercet, genel olarak aşırı bilinçsiz, düşüncesiz, anlaşılmaz biridir. Sürekli geçmiş ile ilgili düşüncelere kapılıp anıları hatırlayarak kendi kendini farklı ruhsal durumlara sokar: "Elini çıkarıp iki yanına baktı. Sünnet olurken düşündü kendini; kısıp kafasına takıp sıkı; iniyordu. Refik Çavuş'la Fatihli koğuşta gece şakasına geldiklerinde terlik çavuşun elindeyken de takardı, sünnetçi kısıpını."

Yalnız Kendisine adeta bir liman olarak gördüğü otelde bir başına ailesiz yaşayan Zebercet, dış dünya ile münasebete girmek istemez. ortalıkçı kadınla işini görürken de onunla konuşmaz, işini halledip gider. Hiç arkadaş ya da uzun konuştuğu bir müşterisi yoktur, hatta çocukluk döneminde dahi yalnızdır: "Fevziye Mektebi'nde birlikteydik çocukluğumuzda. Yakınımda otururdu sınıfta ama pek konuşmazdık. Ötekilerle de pekiyi değildi arası."

Hayalperest Gerçek dünyadan ayrı olarak kendi kurmaca dünyasında yaşamayı tercih eder. Âşık olduğu ve otele sadece bir defa gelen gecikmeli Ankara treniyle gelen kadın için kafasında sürekli bir şeyler üretmek hayal kurar, kadının geldiği gün yapabileceği her şeyi an ve an hesaplar fakat ses duyunca hayal bozulur kadın da gider: "Yukarı odadan su sesi, sonra bir gıcırta geldi; adam yeniden yatmıştı demek. Yüreğinin çarpıntısı yavaşlıyordu. Demiri bırakıp bir adım geri çekildi; yerdeki bardak kırıklarına baktı. Oda bozulmuştu; kadın gelmezdi artık. Yürüdü, odadan çıkarken bir haftadır yanan ışığı söndürdü."

Yalancı Çok nadir dışarı çıkan Zebercet, çıktığı zaman da görüştüğü insanlara doğruyu söylemez, tanıştığı gençle izlediği film hakkında da yalan söylerken içinden bir şekilde herkesin yalancı olduğunu geçirir: "Ne çok yalan söyleniyordu yeryüzünde; sözle, yazıyla, resimle ya da susarak. Kasabanın ileri gelenleri için genç adamı öldürtmek çok kolaydı. Gene de, saçma da olsa, tek başına bir şeyler yapılabileceği sanısını veriyordu; insan katılıyordu bu yalana. Dışarıda, iş hanının önündeki kuru yemişçiler, köşedeki kestaneci daha oradaydılar."

Sıkıcı Monoton ve rutini seven Zebercet'in oldukça kurallara uygun hayatı vardır. Her gün aynı şeyleri yapmaktan keyif duyar: "Otelde pek seyrek çıkardı. Şimdiki gibi olağan üstü bir durum olmazsa yılda ya da iki yılda bir terziye, altı ayda bir keselenmek için hamama, dört haftada bir saç tıraşına, ayda bir otelin paralarını İstanbul'a yerleşen Faruk Keçeci'ye göndermek için postaneye giderdi. Yılda bir otelin vergisini de yatırır ama bunun için ayrıca çıkmazdı; postaneye gittiğinde bir gün yatırır."

Asosyal İçinde bulunduğu asosyal kişilik yapısı sayesinde kendini kimseye ifade edemeyen Zebercet, sürekli öfkesini ve kinini dışa vuramama halindedir. Dışarda gezdiği bir gün, kestaneciden kestane almaya karar verecek olur, lakin biraz düşünür. Bunu düşündüğü süreçte kestanelere bakar. Bir süre sonra kestaneci ona: "Ne dikildin orda ulan, yol üstünde maşatlık taşı gibi. Bas git hadi!" demesi Zebercet'i halka karışmaktan daha da soğutur.

Sapkın Kendi kendine kurduğu cinsel diyaloglar hariç, gerçek anlamda sadece gündelikçi kadınla tecavüz etmek suretiyle ilişki yaşar: "Boynunu, memelerini öpüyordu. Kadın sessizdi. Orası kabarıyordu, bastırınca

yumuşadı, girmedi. Yüreği çarparak bir süre bekledi. Yokladı; elini çekip bastırınca yumuşadı gene, pörsüdü. Buz gibi oldu her yanı; dizleri üstüne doğru düdü. Kadının gözleri kapalıydı. Birden abanıp iki eliyle boynunu sıktı.”

Şizofren Zebercet'in dünyaya yönelik eylemleri bilinçsiz bir döngü içindedir, Zebercet yaşadığı hayattan zevk alamadığı için çareyi birilerinin ölmesinde, boşuna yaşamamasında bulur, kediyi, kendini ve ortalıkçı kadını bu nedenle öldürür, hatta ortalıkçı kadının cesedinin otel çökerse ortaya çıkacağı endişesini güder: “Gene de ara sıra, yoldan gecen ağır araçlar konağı titrettiğinde, geçmişte iki yangın başlangıcından ve bir Yangın'dan kurtulmuş, birkaç deprem atlattmış bu eski yapının bir gün çökebileceğini, ölüyü bulacaklarını düşünüyordu; ama bu çöküntüde sağ kalsa bile başkalarının eline düşmemek için biraz vakti olacaktı elbet.”